

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. Y. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társaság és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyitlér petisora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Muraköz felsővidékének közeli jövője.

E napokban a fillokszerát a lohoveczi hegységben is konstatáltam, ahol már 24 holdat elpusztított; így tehát szegény Muraközünknek már mind a három főszőlővidékén garázdálkodik e veszélyes rovar.

Hogy ily hamar elutolt hozzánk, azon nincs mit codálkozni, mert e rovar julius és augusztus hóban szárnyat kap és különösen száraz években messze elterjed.

De azért ne csüggedjünk, maholnap a bor ára még jobban fel fog szökni; (hisz már annyi sem terem, hogy a jámbor műborászoknak sincs műborra valójuk).

A 80 percentes homok-szőlőktől pedig úgy hiszem, nem kell sokat tartanunk, mert azt nehéz trágyázni, hogy immunis maradjon; így tehát a szorgalmas munka ezentul is, meg fogja adni jutalmát.

Mi muraköziek vörös homoku talajunkban nagy nemzeti kincset birunk, ebben Sahút Felix a fillokszera atyja, szerint (mert ő és dr. Planchon (1868) figyelmeztették a francziákat először a fillokszerára) minden amerikai tőke nagyszerűen diszleg, míg a nehéz márgás, különösen fehér meszes talajokban nagyon rövid ideig él meg.

Tehát örüljete Vusivesák (most omnozus név) Tomaska, Strigovcsak sat. lakói! lesz nálatok ezentul is édes szőlő és fehér kalács!

Ahhoz, amit e becses lapokban az amerikai vesszőkről és a védekezésről irtam, kevés hozzátenni valóm van.

Uj az, hogy az Érmelleken vörös dús agyagban már 6 év óta szüretelnek a fillokszera dacára szép vörös Jaques bort, ami kellemes hír lehet az e talajjal bíró muraközieknek, mert ez a talaj nem igen kedvező szokott lenni a főnti tőkének.

Melegen ajánlom a Franciaországban többször járt Molnár Istvánnak: »Szőlőink ujjaalakítása« című kitűnő könyvét, mely felöleli francia és magyar legujabb tapasztalatait e kérdésben.

Molnár azt mondja, hogy a hasznavehetetlen szőlőit és csak ojtásnak (alanynak) való Ripariak nálunk eddigéle nem igen kielégíthetők, az ojtás többnyire, különösen nem alkalmas talajon, 5-6 év múlva megsárgul, elsatnyul; még legtovább tartanak a különben direct termő Jaques oltványai, de azokat 12-14 év múlva szintén szénkénegezni kell, akkor talán 24 évig is eltarthatnak.

Ebből bizony csak az következik, hogy a kinek jó karban levő fiatal szőlője és olyan

talaja van, mely sem nem igen kötött, sem túlságosan laza: az tartsa fel szénkéneggel honi szőlőit. Hivatkozom Jókai Mór, a dörögicei piaristáé és a győrmegeyi grf. Sándor (most Metternich herczeg) 20, 30 holdas szőlőkre, kik kitűnő sikerrel már 10 év óta tartják fenn szénkéneggel azokat.

Különösen most megkönnyített dolog az, amikor a szénkéneggel métermázsája csak 15 frt, amely 1 kat. holdra elegendő; az utóbbi uradalom csak minden 6-ik évben trágyázott és mégis nagyon jó sikert ért el (a többiek minden 2-3 évben).

E napokban nálam járt egynehány szegény fillokszera sujtott birtokos és kérve kért adjak nekik utmutatást: szőlőik ujjaalakítására, amit persze készségesen megtettem; nem kell félni a mi derek strídó földművelőinket, az ő vasszorgalmuk minden helyre fog hozni; itt csak az szükséges, hogy mind a három muraközi vészhelyen találkozzék egy egy oly férfiu, aki a tudatlan népet oktassa, felvilágosítsa és a siker nem fog elmaradni. — Hisz világos, hogy ez mindenkinek érdekében van, mert ha szomszédjaim erdőt növesztenek mostani szőlőik helyén, az bizony az én károm is: mert a sok madár, meg jó madár aztán elviszi a legszebb szőlőtermést, és nem is említve az erdőárnyék kárát!

Ha Szt. Márton, Csáktornya, Stridó

A „Muraköz” tárczája

Aurelia.

— Rajz. —

Irtá: Szokoly L.

A fák levelei lehulltak, pusztán maradt galylek fölött szomorú énekét bugja az őszi szél. A nap arca ritkán fényes, legtöbbször sötét felhő von réa álláthatlan fekete fátyolt. Levetteke zöld kontósát a természetet s orgonája — az éneklő madarak csoportja is kiesebb vidéken zengi el dalait.

A hold szeliden veti halvány fényét ai temető nyirkos hantjaira. Siri esend uralkodik e kedves hon felett.

A sirkert egy félre eső zugában öröközölddel befűtött sirdomb emelkedik. A hold megvilágítja a sirkőre vésett aranyos betűket, e felejtetlen név: Zágonyi Kálmán beüti. Mellette egy csodaszépségű, gyászba öltözött nő — könnyekkel szemében — terdel.

Ma hat éve annak, hogy boldogságának hajnala — mely reményvirágokat fakasztó sugaraival árasztá el keblét — felvirradt; s ma öt éve, hogy a »Dolores inferni« hangjai jegyese romja felett elhangzott.

A mai nap oly kedves és egyszersmind oly keserű emlékeket idéz vissza lelkébe.

Aureliát a természet arra teremté, hogy bol-

dogitson s hogy legyen holdog. De a mai kor más irányt követ. A tudományok tanításában Aurelia nem szűkölködött. De különösen arra lett tanítva, hogy érzeitet mutatni, vagy elárulni nem szabad; szokat rejteni, visszanyomni kell. Francia gouvérnanteja — az élő illemtan — nem szűnt meg őt folyton figyelmeztetni, hogy mindenben, de legfőképp érzelem dolgában egy hajszálnyira sem szabad letérnie.

Ez pedig Aureliánál kettős hiba volt, kit a természet ép oly nagy ésszel, mint fogékony szívvel ajándékozott meg. Érzelmét, érzeitet megtanulta elrejteni, de azokat megölni nem sikerült. A szívnek is megvannak a maga eltiporhatlan jogai.

Aurelia salonjában a különböző élet és hivatáskörök képviselői közül Zágonyi Kálmán is a salon rendes látogatói közé tartozott. Eleven szívvel, magas homlokkal, — mely a gondolkodó fő komolyágát mutatá — s idealizmustól átszellemült arczszal bírt Kálmán.

Műveltségének s szellemi képességének köszönhette azt, hogy Aurelia legörömbestebben látott vendégei közé tartozott.

Mikor a tavasz tündére megszókolta a földet s erdő, mező virulni kezdett, a réten tengernyi illatozó virágok nyíltak és a levegő ísmét megtelt balzsamos illattal, fűszerral, napugárral és márdárdallal. Aurelia beteg lett. Érzelmének — melyek szívének legféltreosb zugában voltak visszanyomva — nem tudott ellentálni, utat akart nyitni nekik, de habozott azon, vajjon kimondja e Kálmán előtt szerelmét? Neki a szerelem mindene e világban..... s Aurelia e lelki tusái végre a szív javára dőltek el.

Ősz volt. A lombtalan fák száraz ágai soványan meredeztek az ég felé s a természet lelett a halál angyala pusztított. Deczember 2-a Aurelia napja volt akkor.

Aurelia hófehér párnák közt halalos ágyán fekszik, hivatja Kálmán, mivel végrendekezni akar.

Kálmán lázas sietséggel rohan Aureliához, ki halalos ágyán némán kosönté őt. Kálmán az ágyhoz közeledék s a betegnek megszorítja kezét. Aurelia halk, gyenge hangon kezdé:

— Eljött az idő, midőn elhalt a tavasz, az ősz, elhervadt a rózsza — az élet és a gondolat... Az orvosok kevés reményét nyujtanak felgyógyulásomhoz..... önnek utolsó lehelitem előtt el kell mondanom azt, ami szívemen s ajkaimon lebeg.

Aurelia kimerülve volt. Kálmánnak e csodaszép arcz látására — mely már a halálé — két nehéz könny folyt végig arczán. Aurelia e könyvek láttára megkönnyebbülve folytató:

— Kálmán én szeretem önt, mint nő csak szerethet; szeretem már régen, de nem akartam önnek megmondani s most, midőn könnyebb a szívem, most, midőn boldog lehetnék, meg kell halnom! — Kálmán, Kálmán, érzem, hogy meghalok, de szívem utolsó dobbanása az öné — a tied!

Kálmán elveszté a fájdalomtól minden erejét. Letérdelt Aurelia ágya előtt s kezét görcsösen megszorítá, könnyek közt szolt:

— Aurelia, szereltek kimondhatatlanul, szeretni foglak tul a siron, mindörökké.

Aurelia arczán most nyugodt, átszellemült

egy-egy védekezési egyletté, csekély befizetéssel alakul, mely a fönti cél elérésére szénkének fecskendőjét, szénkéneget, amerikai tőkétet rendele és ezeket rendszeresen oskoláznál: ez mindjárt nagy lendületet adna szent ügyünknek.

Azért kérem Stridó vidék derék népét, gyűljenek össze december 6-án, vasárnap, 10 órákor az iskolaépületben, Stridón, ahol megkezdhetjük derék munkánkat, mert: »Help Yourself and God will help You«, magyarul: »Segíts Magadon és az Uristen is megsegít«, mondja az angol közmondás!

Nagyérdemű követünk Királyi Pál ő nagysága kérésre járt a miniszteriumban és ott azon megnyugtató feleletet kapta, hogy az egész községek akarnának folyamodni dohánytermesztési engedélyért, akkor ő Excellenciája tanulmányozni és előmozdítani fogja az ügyet; ez különösen azoknak fog használni, kik alkalmatlan talajuk miatt nem termeszthetnek bort. Terem kitűnő dohány, jól trágyázott vályogos, nehéz agyag földön.

A vizontlátásig!

Br. Knezevich Viktor.

Szőlőszeti közlemények.

I.

(1) A szőlőtenyésztés és a borkészítés mestersége nagyon régi, úgy, hogy a szesz erjedés jóval túl esik a történetírás határain. Az egyiptomiak hite szerint Oris, a görög mythologia szerint pedig Bachus volt az, ki kezdetben az embereket szőlőművelésre és borkészítésre tanította. A legrégebbi izraelita írók szerint ellenben Noé apánktól ered ezen tudomány. Ki ne ismerné ugyan azt a szép regét, mely szerint Isten ezen agg férfit az özönvíz fáradoalmainak jutalmául egy szőlőtőlve ajándékozta meg, mondván; „ez ápolod gndosan!“ S bizonyára Noé gyermekei, ha egyebet nem is, Isten ezen egy parancsolatát hűségesen teljesítették. A szőlő tenyésztése. ápolása és a borkészítés tudománya fönt maradt folytatást. Minden nemzet hűségesen őrizte ezen kincset minden időben s a szőlőt gondosan ápolta, művelte. Igen, a szőlőt az aya

mosoly vonult végig, s kesét Kálmán fejére téve, kérdeze:

— Igazán fogsz szeretni, még a siron tul? Akkor ígérd meg, hogy halálom első évfordulóján koszorút tesszes sírdombomra. Ígérd?

Kálmán nem tudott válaszolni, az iszonyu fájdalom, mely lelkét marczangolta, leköté nyelvét, csak némán intett fejével.

— Köszönöm — hebegé Aurelia, kezével ragadá meg Kálmán fejét, s hosszan, mélyen nézett arcába, hogy a siron tul is emlékezetében legyen ő, — s most kérlek, hívd be a végrendeleti tanukat. — Kálmán bizonytalan léptekkel hagyta oda a félfomályu szobát.

Egy év mult el azóta, Zágonyi Kálmán gyászoló szívvel járt külföldön; nemsokára visszajött. Alighogy lakására érkezett, belép — Aurelia.

— Kálmán, Kálmán, felegygyultam; a tied vagyok, örökre a tied vagyok — kiáltá s nyakába borult.

— Aurelia! — sikolta Kálmán — s halva rogyott a földre. A nem várt, emberföltötti öm megprezesztette szívét, s ő most az ég jegyese.

A legszebb virágkoszoru ékesíti Kálmán sírját Aurelia nevenapján. Egy csodaszépségű, gyászba öltözött nő — könyekkel szemében — gyakran a sírdomb előtt térdel.

természet egyik legdicsebb ajándéka; gerezdjeinek vére vidítja a fiatal, erősíti a férfit s ételi az aggot. (Dr. Neubauer).

Szomorúság fogja el az ember lelkét, ha meggondolja, hogy az emberi kéznek zrzredéves munkái miként válnak semmivé a tiz-nkilenczedik század végével! Az ifjabb nemzedék unokái csak hirtől fogják öamerni a szőlőtőkét, de különösen a világ-hírű tokai, ruszti, ménesi sat. szőlővesszők gerezdjeinek nektárjait.

Hisz nem is csoda. Csapás után csapás éri a szőlőgazdát. Mintha Amerika egész régióját küldené apró ellenségeknek nyakunkra, melyek itt tulajdon táborunkban jelennek meg titokban lappangva és sújják a termelést, mielőtt az eddigi viszonyokhoz szokott gazda a bajjal még csak tisztába is jönne.

A filloxera jelenléte 1875-ben konstataáltatott először hazánkban s azóta rohamosan terjed, rohamos terjedésére nézve a következő adatot szolgáltatjuk. A filloxera első fellépte óta évenként zár alá helyezett községek száma: 1875-ben 1 község, 1878-ban 1, 1879-ben 5, 1880-ban 31, 1881-ben 15, 1882-ben 29, 1883-ban 48, 1884-ben 116, 1885-ben 146, 1886-ban 183, 1887-ben 222, 1888-ban 452, 1889-ben 317, 1890-ben 268, 1891-ben 338 község; összesen 2212.

A filloxera nem volt elég, mely petéit az ország legnagyobb részében szétszórta. Itt van most a peronospora viticola nevű gomba a szőlőpenész egyik fajtája, mely behurcolva hozzánk a szél szárnyain és a szélrózsa minden irányában szórja apró spóráit. A peronospora 1890-ban mutatkozott először hazánkban és azóta erős mértékben terjed, mert folyton szórja apró spóráit a még fennálló szőlőkre és ez az ország legnagyobb részében megtette azt, hogy a szőlő az egres stádiumában maradt s így bor helyett valami lőre félélt szürtek. És ha még csak eddig volna! De kapjunk csak még egy-két ilyen esztendőt, amely a gombára kedvező, áldozatul eshetik a tőke is.

Nemcsak mi vagyunk bajba keveredve. Ha vigasztalásul szolgálhat az, hogy más országok is részesek benne, úgy némileg megvigasztalhat — de sajnos — nem kárpótolhat az a tudat, hogy Francia- és Olaszország, Tirol stb. még sokkal többet és állandóbban szenvednek ezen veszedelemtől, mint mi.

De nincs mit tenni, ha elődeinknek méltó utódjai akarunk lenni, minden körülmények közt meg kell őriznünk a ránk hagyott drága kincset. Tűrnünk kell ezen óriási csapást, de azért a veszélytől meg kell küzdenünk. Tehát munkára fel bajtársak! Ne nézzük a veszélyt összetett kézzel. Munkálkodunk, hogy egykoron fáradozásaink gyümölcsét élvezhesük megelégedetten! De hogy szakszerűen munkálkodhassunk, hogy helyesen védekezhessünk, szükséges megismerkednünk az ellenséggel, tudni kell fellelnünk annak rombolásait, ismernünk kell a fegyvereket, melyekkel a küzdelem felvegyük és meg kell tanulnunk a fegyverekkel való bánásmódot is. Mind ezekről jövőre.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Meghívás!** Vasárnap, december hó 6-án a stridói állami iskolaépületben br. Knezevich Viktor földbirtokos népszerű felolvasást fog tartani a filloxera elleni védekezésről, melyre az érdeklődő közönség ezenel tisztelettel meghívatik!

— **A szomszédságból.** A varazdiak városuk villamos világítása ügyében erősen mozognak. E hó 18-án tartott képviselőtestületi ülésükben egy bizottságot választottak, melynek feladatát fogja képezni a villamos világítás megvalósítása. — Varazsd városra kérvényt intézett a m. kir. államvasuti igazgatóságához, hogy a Varazsd—Lepoglava Goluboveczi vonat naponként kétszer közlekedjék. — Ugyanezen vonalnak kiépítését is tervbe vették. Egy magyar-horvát konzorcium, élén Fakh orsz. képviselővel megtették a lépést, hogy a varazsd-golubováci vasut Rohicsig kiépíttessék s a déli vasutal összekapcsolassák.

— **Vasuti baleset.** E hó 21-én éjjel 10 órákor Csáktornyan a Prágerhof felől jövő 208. sz. személyvonat, az állomásba való behaladásnál a zágoriai vasutot álló állás kocsis szerelvényeinek neki ment, minek folytán a 208. sz. vonat mozdonya tengelyével kisiklott és három teherkocsi megrongálódott, részben összetört, a vágányok pedig kigörbültek. Az utasok és a vonatkísérő személyzet közül senki sem sérült meg és forgalmi akadály nem történt. A 208. számú vonat 50 perc késéssel folytatta útját Budapest felé. Egy Csáktornyan időző tehervonat mozdonya vitte tovább a vonatot.

— **Megjegyzés.** Beér Ferencz csáktornyai állami tanítóképezdei zenetanárt a valás. és közoktatási miniszter ur jelen állásán végleg megerősítette.

— **Csurgóról** írják lapunknak: Balog A. színtársulata folyton telt házak előtt játszik. Az új bérletben már „Madarász“ is színpadra kerül. Kedden, h. hó 25-én a társulat egy kedves tagjának Beniczky Lajosnak jutalomjátéka, mely alkalommal színpadra került. Egy kedves embermonolog és „Husárszerlem“ vigjáték. A natubar-chok e kitűnő alakját a közönség az egész estén sűrű tapsokkal buzditotta. Kár, hogy e szép tehetség nagyobb színházban nem arajja babárait. A társulat innen Nagy-Atádra megy.

— **A helybeli jótékony társulat** h. hó 21-én Göncz Lajosné elnöklété alatt választmányi ülést tartott, melynek főbb tárgyai voltak: 1. Több szegény tanuló — a nép-, polgári- és gyakorló iskolából — segélyben részesül. A ruhák beszerzésére Sárosi Lászlóné és dr. Krasovecz Ignác nének kérték fel. 2. A választmány Franciscs Károlyné urnőnek szives fáradsága — fabeszerezés, — nemkülönben: Göncz Lajosné, Bernyák Károlyné, Probsz Ferenczné és Cvetkovics Antalné urnőnek a gyűjtés körül kifejtett buzgalomkért jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz. 3. Margitai Józsefné indítványára néhai Pecsornik Ignác nének, mint egyleti lagnak gyászosa kimúltát, meleg részvét mellett, jkőnyvileg örökíti meg.

— **A zágrábi érseki szék belöltése** ügyét a magyar miniszterelnök — hir szerint — a Horvát-Szlavon miniszterrel és a bánnal tegnapielőtt egyetértőleg elintézte. A leendő zágrábi érseket, dr. Vucetics prépost kanonokot ő Felsője külön kihallgatáson fogadta; az érseki jelölt a pápai nunciussal is látogatást tett.

— **A mura-egyházi** (cirkovlyáni) elemi iskolánál helyettes tanító (oklevél nélküli is) azonnal alkalmazást nyerhet. Bővebb felvilágosítással Vargha János perlaki plébános ur szolgál.

— **Máriai szivar** volt észlelhető e hó 26-án Csáktornyan. Alkonyatkor Horvátország felől folytonosan villámlott s dörgött, mely késő este sem szűnt meg, akár csak augusztus hónapban.

— **Megei hírek.** Svastits Benő főispán ő méltósága f. hó 18 án N.-Kanizsán a rendezett tanácsu város ügykezelését vizsgálta meg. — Csertán Károly, alispán Lányi Kálmán építészeti hivatali főnökek Siófokon volt a Sió zsilip felülvizsgálata ügyében. — Megyénk közegészségügyi vizsgálói ez év október havában a megyei főorvos jelentései szerint elég kedvező volt, dacára, hogy itt-ott a gyermekek közt pusztított a járvány. Vörheny, kanyaró, trachoma több községben föllépett. Bencz vizsgálat 11 esetben történt. Öngyilkosság volt 2, mindkettő akasztás; véletlen szerencsétlenség általi halálnak 3 egyén esett áldozatul. — N.-Kanizsán az új polg. leányiskola főállítása befejezett tény; a uniszterium és város közt megkötötteit a szerződés; egy tanerőt az állam, a többi pedig a felszerelésekkel együtt a város fizeti. Az új iskola dr. Bartha Gyula polgári fiu iskolai igazgató vezetésével 3 osztályos 1892. január 1-én nyílik meg. — A kanizsai „Arany Szarvas vendéglő” e hó 15 én vette át Matejkó Ede vendéglőstől Hlaikó szabó mester, mint új bérlő — Tapolczán Ney Dávid, a bpesti m. kir. opera hírneves énekes e hó 15 én gazdag műsorral igen szép sikerrel hangversenyt rendezett. — A keszthelyi Petőfi-asztaltársaság decz 5 én a szegény iskolás gyermekek fölruházására jótékonycélú táncmulatságot rendez.

Hazai hírek. A királyné Ő Felsége nem sokára visszatér keletről Miramarebe, hova a király fogadására elébe megy. — Albert Szalvator főherceget a Szombathelyen állomásozó huszárezredhez osztották be, mint főhadnagyot. A főherceg a jövő hó elején költözik Szombathelyre. — Vaszary Kólost az esztergomi érseki palota kápolnájában fogják püspökké szentelni. A főpápat most először püspökké lesz, azután székes érsek és herceggel legközelebb bíbornok. A mint a pápai prekonisatio megtörtént, az új primás megtartja installációját, mely igen fényesnek ígérkezik. — A „Hrvat-ska” cz. zágrábi lap jelenti, hogy Vucsetich kinevezése már megtörtént. E lap szerint a V. ellen intézett intrigák sikerteleneknek bizonyultak. Stracevicsék tehát egyetértően V. kinevezésével, mert határozatlan ellenzték az Otkor-pártból való érsek kinevezését. — Hire jár, hogy Strossmayer mostani állását elhagyva Rómába megy a vatikánba kardinálisnak; de — sajnos — e hír nem igaz; Str. tovább is megmarad püspöki székén. — Wenzel Gusztáv, dr. egyetemi tanár. Csiky Gergely drámaíró s Hőke Lajos történettudós e héten a hazai tudomány nagy veszteségére elhunytak. Csiky emlékére szülővárosában Aradon szobrot állítanak. — A magyar fegyvergyár a honvédelmi és közös hadügyminiszter részére minden tekintetben megfelelő mintafegyvereket készített. Így a gyár további versenyképessége s fönnállása biztosan remélhető.

(1) — Kelety és Rothman urnaknak Bécsben. Az „Excelsior szabadalmazott szabászi készülék” megküldését köszönöm Önöknek s örülök, hogy értesíthetem arról, miszerint a mértékvetél és szabás e készülék által valóban igen jól sikerült. Bécs, 1891. október 16-án. Tisztelettel: Darvas Julia hatóságilag engedélyezett szabadalmazott női ipar- és francia nyelvitanító in'ezet tulajdonosa II. Kaiser Josefstrasse Nr. 23.

(2) — Kelety és Rothman urnaknak Bécsben. Az „Excelsior szabadalmazott készülék” mely kizárólagos szabadalmazott bir, örömmel s nagy érdeklődéssel vettem kiserlet alá s azt találtam, hogy ez a találmány úgy gyakorlati alkalmazása, mint hasznossága által, a legnagyobb elismerést érdemli meg s minden családnál be lesz vezetve. Az önök találmánya nekem nélkül-

özhetetlenné vált, az öltözékeknek elkészítésénél mutatkozó s könnyen fel fogható módszerénél fogva. Bécs, 1891. november 4-én, Mirbach, birodalmi grófú.

— **(Gyermekeink számára a legjobbat!)** Ki nem akar törekeny játékszereket vásárolni, ki gyermekeinek játéka felett örülni akar. szóval ki kedvese számára a legjobbat akarja, annak a Richter F. Ad. és társa bécsi czég képes árjegyzékének áttekintését ajánlhatjuk. Különösen minden anyának kellene ezen árjegyzéket figyelemmel átolvasni a karácsonyi ajándék bevásárlása előtt annyival inkább, mert ezen könyvec-ke ingyen és bérmentesen megküldetik.

CSARNOK.

Lóki Lujza.

Sok szakács elszózza a leveit

Közmondás.

Önök uraim talán azt gondolják, hogy én most valamely rózsásarcu, darázsderékú hölgyet mutatok be önöknek.

Tévednek!

Nemes, nemzeti és vitézlő Lóki Lujza uram érdemes Váth község derék bírja volt. Bírő volt az apja, az öregapja, sőt talán még az ük-apja is valamely fő ember volt őseink bagazsiás szekerinél, mikor ebbe az aranyos kis csillagba, itt épen a világ kellő közepén, behuzerkodtak.

Nem is aféle asszonyi állapot volt, de még csak nem is formázta.

Olyan derék ember volt, mint akárki más, vagy tán még derekabb. Ő legalább olyan ember volt, mivel még a Tens főszolgabíró is is kezét szorított. Lévéen Tens főszolgabíró ur rettenetes erejű ember, nemzeti Lóki uram pedig nagyon is kővér.

Izgett-mozgott, mint a tojógalamb, mikor a szolgabíró ur jól meg-megropogtatta husos kezét.

De nem tünik fel kegyelmeknek, hogy hát voltaképp miért is volt ő kegyelmének ilyen fránya neve?

Maguk mellett az ember bizony még inni is elfelejtene. Persze, csak enni inni szeretnek, beszélni, kérdezni nem.

No pedig én, hogy ha meghallgatnak, hát elmondom azt a furcsa históriát, úgy, amint az megtörtént annak idejében.

Epen ilyen hideg zuzmorás idő járt akkor is. Olyan nagy volt a hó, hogy Hantóék pajtájának épen az esztergájiáig ért. Fagyolt is ám meg abban a hideg inéség időben annyi bubos pityer, meg nádi veréb, hogy no.

Hát mondom, akkor történt, hogy az én Trézi nénem — hushagyó kedd előtt való hétfőn este, pont nyolcz órakor lesz ötven esztendeje — egy síró-rívó gyermeket adott, akarom mondani ajándékozott kedves élete párjának, Lóki András urnaknak.

Hej, kicsoda öröm lett a házban! Füstölt is ám a ház, mintha kigyuladt volna. Sütték, főzték a soktő drága ételt. Ennyi ennivaló még a lakodalmukon sem volt, mert mert csak a leves is hétéle vo', hát még a sok léfélé étel.

Hanem egyszerre csak szegyet ütött valami gazduram fejébe. Bús lett a szegény nagyfon.

Itt a temérdek kalács. fánk; ki eszi azt meg mind? Holnapután már hamvazó szerda, azután pedig koplaló csütörtök. ezeken a napokon pedig csak nem eszik becsületet jóra való magyar pápista ember ziroszat.

Az öreg Lóki még azon éjjel a harmadik határból is összeszedte a rokonokat enni-inni. Hozzálatott azonkívül maga is, hiszen holnap ugyis keltős vigasság napja lesz.

Folyt a bor, meg a drága jó pálinka, mint a tenger. Böske néni, a bába asszony volt a kolompos. Ja bizony tehette is ő.

Lóki uram ugyis csak neki köszönhette ezt a nagy szerencsét. mert ő jövendőlte meg épen ma egy esztendeje, hogy esztendő mulva, ha élünk, és meg nem halunk, nagy vigasság száll a házra.

No hát nem volt igaz?

Másnap reggelig tartott a nagy mulatság, mikor a tisztelendő ur is hazament, hogy a szent-

misét elvégezze; megmondván, hogy majd hoz hatják később a drága kis csemétét keresztvizre.

Lóki uram meg a bábaasszony egymást multák felül a dologban.

Lóki uram bort akart a gyermekkel küldeni, Böske néni pálinkát. Mig aztán jó ideig tartó buza-vona után, miután a nemzeti komasszony is amellet kardoskodott, pálinkát vittek a tisztelendő urnak ajándékba. Lévéen — szerintök — szükséges instrumentum a keresztsgénel ez is.

Miután az új polgárt jól bekötözték, nehogy a hideg hozzáférjen, avagy megigézza valaki, elvitték, hogy részeseüljön a szent keresztsgében.

A tisztelendő ur első kérdése az vala, hogy mit üzent Lóki uram?

„Nem üzent az semmit sem — mondja Böske néni — hanem ilyent küldött velünk la”, miközben jelentősen mosolygott az üveg felé.

„Akkor hát nem lesz baj — mondja a a tisztelendő ur — ha isznak egyet a kis fiu egészségére, amig én temetni megyek.”

És ittakkor komámasszony, meg a Böske néni. Mire aztán megérkezett a tisztelendő ur, arra már a két asszony állatnak a szive teljesen ki volt ütve a helyéből. Így történt aztán meg az a fránya eset, hogy a tisztelendő ur kérdezvén egyházi szertartásánál fogva: „Mi a neved?” Mire a bába nagy büszkén felel: „Lujza.” És leve a csecsemő neve Lujza.

Be is iktatták azonnal a nagy könyvbe, hogy „Lóki Lujza született 18... év február ...én.”

Csak harmad napra, mikor már kijönzanodtak, akkor akarták tudni az édes szülők, mi a neve kedves csemétájöknek?

A bába himezett-hámozott. Kénytelenek voltak tehát a tisztelendő urat megkérdezni, aki aztán kimondta: „Mivel az újszülött leány, tehát a nemes nemzetséghez méltóan: Lujzának kereszteltem.”

Szegény Lóki uramat majd a guta ütötte meg erre az esetre. Az ő fiát, az ő legdrágább kincsét Lujzának, egy asszonyi állatnak a nevéen szölités. Elbusulta magát és megiltotta rokonainak, a bábának, hogy erről valaha valakinek csagy szót is szóljanak.

Hanem a titok, az a sok szárnyu nem tudom kicsoda, bármennyire titkolják is, lassankint meg is csak kiszivárogo.

Hja kérem szépen az erdőn sok csalit fa'ével van, még is kibukiv alóla a gomba. hát ez a nagy táma miért ne terjedne el. lévéen a titok Böske néni bába asszony sajátja is.

Bizony Lóki Lujza neve is általánossá lón.

Nem is szólította senki sem másnak, mint Lujzának.

A jó öreg tanító ur is, mikor először ment Lujza az iskolába, akaratlanul is elhibázta és úgy szólította fel, hogy mond meg nekem Lóki Lujza!

Es leve nemes, nemzeti és vitézlő ifju Lóki urnaknak örökké nevezetes neve: „Lujza.”

Terentius.

Szerk. üzenetek.

— Stridő. H. A tárcza megérkezett. Alkalmilag. Levél megy. A [már fillozera felolvasásról kérném kimerítő tudósítást. — A. Lenyva. E. A nyul apó parainesise várja megjelenését. Miért nem látogat meg? Miért meg mindig Lendván? Egészsége helyre jött? Üdvözlét dr. II. tanárától Bpest. — Zágráb. M. A fordítás beavallott. Mihelyt a sor reá kerül, megjelenik. Ily rövid, egy száma való apróságot örömmel fogadunk. Üdvözlők munkatársaink sorában. — Slavonia, Podravec. A mint mai számunkban láthatja, megfeleltük. A folytatást kérem jókor. Üdvözlét! — Nova. F. A levél a jövő száma maradt. A veresköb, míhelyt hely lesz. Egyekben levele szerint. — Perlak. V. A küldemények mind jók. Legközelebb közölni fogjuk.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JÓZSEF

Főmunkatársak:

A KÉPEZDEI TANÁRITESTÜLET TAGJAI

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeffa urednika vu Cakovec.

Izdateljstvo:

Kajizara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

ua horvatsko i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatana čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Nekaj od duhana.

IV.

(Dalje.)

Duhanski gift deluje i onda, ako ga na kožu stavimo. Pri nas je vu nekojih selih to bedasfa navada da obloge od duhanskoga listja meću na rane i děci na glavu, dok je vušiva. Ovu bedastoću plati vsakoga ljeta vnogo děce životom. Nu ne samo děca, nego i odrasli pali su već al-dovom. Jednomu čovĕku 37 ljet staromu privezali su medom namazano duhauovo listje na noge, gdje ga trgalo, pak je taj čovĕk poleg čistoga znamenja cgiftanja vumrl.

Vnogi svercar je već ovak nastradal. Jeden se je ogifal tak, kaj je duhansko listje, za koje nije hotel platiti carinu (col), skrill pod rubaču. Jake ljude, stravstvene duhangjire, koji da bi finance vkanili, pod rubaču su skrilli duhan, spopala je vrtoglavica (omamica), glavobolja, bljuvanje: očivestno, da su se duhanom ogif-tali.

Dokazano je, da pri nekojih ljudih već sama duha od duhana giftno deluje, zaradi toga nije dobro spavati vu ližah, gde se suši listje od duhana. Kinezki trgovci, koji su spavali vu ližah, gde je

bilo razatrito navlaženo duhansko listje otredjeno za fabrikaciju cigarah, bili su aldovi duhe od duhana. Dva su vumrli, a jeden je ponorel.

Vu takvih bižah, koje su okru'ene duhanskim dimom, nebi smela spatati osobito děca. Jeden mladić 17 ljet star pohodil je strica, a bivši vtrudjen od putovanja na skorom je zaspal kak bi bil zaklani. Vu istoj liži zabavljal se je dobri stric s nekolikimi znanci vse do rane zorje, poleg toga se je kakkpak pošteno pušilo. Kad su se prijatelji razišli, ter se je i domaćina spravil na počinek, onda istom opazi, da mu je sestrić mrtev: vubil ga je dim od duhana.

Jako je pogibeljen duhan, ako dojde vu želudec, n. pr. s jelom. Nu pogibeljno je i gutati slinu, koja je dimom od duhana okužena. Dokaz tomu je jeden pisar, koji je za vadljingu pogutal vsu slinu, dok je popušil poldrugu pipu duhana, pak za malo da nije vumrl.

Nerazvitog děci mora se pod vaki način oštro prepovedati pušenje, ar je njihova konstrukcija još preslaba, a da bi prez kvara mogla podnesti duhan, makar da je ovo pušenje samo nezatna próba. Nu i odrasli čovĕk oslobodil bi se vnogoga zla, da se kani pušenja. Da kak, da se on, kojemu je pušenje vušlo vu strast,

neće moći tak lahko odrešiti pipe, nego kaj vse nemre čvrsta i odlučena dobra volja!

Napokon, ako već gdo puši, ter mu je pipa toliko omilila, da se nemre od nje odeliti, nek mu i to veselje bude, ako zmore peneze za duhan; nego vaika't bi mu preporučili da bude mertučljiv. Bedasto je gizdati se, gdo more više popušiti. Vu tom neima nikakvoga junactva, nego pomiluvanja vrĕden onakov čovĕk, koj se štima tim, da si zdravje i život svoju podkapa.

Još jedenkrat anda doviknuli bi duhandžijam: okani se (habaj se) duhana, a ako to nemoreš, budi brem umjeren (mertučljiv)!

(Konec.)

Priredil:

Glád Ferencz.

Nevidljiva rana.

(Novela.)

Napisal: JÓKAI MÓR.

IV.

Pisal je ove liste jeden najbližeši prijatelj, ali kak? Kakovom strašću, ljubav-

ZABAVA.

Pučka pesma.

Dala mi je mati beli grad zidati,
Na visokom bregu lépi grad zidati.

Tam budem ja vidla moj vénc zeleni,
Moj vénc zeleui na Muri splavati.

„Ribari, ribari, jeste mi ga vidli?“
„Videli ga jesmo, jesmo ga spoznali!“

„Zakaj mi ga niste nazaj povrnuli?“
Kak bi ga vrnuli mi dva tri ribari?“

Kad ti ne moglo dvadeset soldatov,
Dvadeset soldatov, zebranih junakov.

Ranjeniki.

— Pripovest. —

II.

Dalje.

Velika bitka se je svršila.
Onde su lezali potle sukoba obedva na ledini.

Jednomu je kopje prebolo prsa, a drugomu je kuglja pištolje jednoga officira zdrobila pleće, prav onda; kad ga je hotel na zemlju oboriti.

Gruvanje topov je vtihunulo, i već je i

štopot konjskih kopit, koj se je vu daljini odzival zevsema presta. Kakti gusta megla spuščala se je na okolicu krvjom napojenu, s dimom gorućih krovov pomešana vležala večerna para. Jauk ranjenikov napunjuje tihu večer; tu — tam čuje se hrkanje konjov, gde zadnju svoju paru izdišu.

Noć se polehko primiće. Bil je prvi den srpnja. Oblaki na nebu su izpretrgani, a črez nje bliska se trak sunca vu krvavi, strahoviti farbi. Najpotle vu tugu se zavije i nebo, a zvezde zastru gusti oblaki.

Najenput bolni: uzdeh počuje Szekeres Gjuro. A tik za tim ljutu kletvu. Zubmi zadržkripa on ranjenik, koj je tu nepodobnu kletvu izustil.

Nema nikakve dvojbe: Csomai Žiga je. Pak još i vezda?

Jesi li ti to, Žiga? zavjče on po tiho. Si ti to, Gjuro?

Ja sem . . . ja.

Kaj je to?

Kaj ne čuješ?

Čujem, blagoslova mu!

Naj kleti, Bog te dragi: dal!

Kak nebi, kad tak njavččeš, kakti fačak vu povoju.

Curi mi krv iz prs. Izcurela mi bude sva na skorom.

Moji pak je ključni kosti kraj. Pak nek vmerjem, ako se vre moramo pretegnuti.

Pomore nam dragi Bog . . .

Je, je, odponore nam. Da mi je hotel pomoći, nebi bil del konja zpod mene vubiti,

bil bi me on vre odnesel k našim doma. Vezda moram ovdi poginuti.

O čovĕk! i vezda tak govoriš? Dojdi vre jenput k sebi. Kaj pak ako nam je to zadnja vura?

I sam tak mislim. Mi izravno gospod nu Bogu pojdemo na rapport. Nebu nam više zapovedal kapitan. Da mu . . .

Gjuro se obrne na stran, da nečuje izlev njegovja kletve. Počutil je, kak mu sve više i više toplina tela gine, i kak mu se krv iz žil izcedjava.

Još jedenput pomisli na dem svoj. Večer je. Kaj mu dela vezda mati? Morti se prav moli za njega. Borne na dobro bi mesto ov hip molitva prispela. Otec mu pak Vereknjijeve gorice okapa. Vu tu dob je naveden pri njih delati. A prav vu takvo vrĕme dojde doma.

Vezda zvone vu farni cirkvi. Večera se neprpravlja; v leti se zadovoljavaju sirom, kruhom i nakisnjenini kraslavci (uborki). Potro e ju skupa, tam vu predhaju tratinom pokrite kolibe.

Nad krov je nagnjen velik ružin grm; svakoga meseca mu drobni bĕ i cvet cvete.

Oh kad bi na grob mu venec mogli spasti od njega! Nĕgdar nebudu doznali, gde p čiva, nijedna poznata ruka nehiti grudu zemlje na njega, i mati se samo stopram onda bude plakala za njega, kad već zagrnju proju zemlju nad njim.

O! šume približava se, vu spodobu drobnih ogojeih piknjah, sveto.

jam! Kak je govoril vu njem o tajni, kak je daval napatke, kaj mora žena viniti, da tovaruša vkani. Pak vsi listi bili su pisani vu vréme, od kad sam oženjen i tak srečen. Nečem Vam pisati, kaj sam čutil. Bilo mi je kak onomu, koji se je smrtnog gifta napil

Ja sam ov gift do zadnje kaplje popil. Jeden za jednim pretel sam vse liste. Onda sam se opet postavil vu red kak su i prije bili, svezal sam ih s pantlekom, pokrila s špičami i zaklenul sam taki kišticu.

Znal sam, ako nepojdem do polne za tovaru icom, da se bude na večer od grofice povrnula. To se i pripetilo. Tak je frisko skočila iz kočije, tak me grčila i kušovala i bila blažena, da more opet poleg mene biti.

Skupa smo večerjali, razgovarjali i otišli smo spat vsaki vu svoju hižu. Ja nisam zaprl oči; skoznujući brojil sam vsaku vuru. Kad je bila vura fertalj na je dnu, stal sam se i prešel vu njezinu spavuču hižu.

Plavokosa joj glava tak je počivala na bělih vanjkuših, kak je navada malati male angele med svētlimi oblaki. Kak je grozno i okrutno od prirode, kaj takove nedužne poteze podaje grēhu! Odlučil sam tvrdokorno, kakti norc vu norosti svojoj. Jad mi je potisnul dušu.

Tiho denem desnu moju ruku na labudov njezin vrat, i hitro ga stisnem. Za časak odprla je temno plave oči, pogledala me, ter ih je opet po mali zaprla i — vumrla. Vumrla je, a da se nije probala braniti, tak mirno kak sen.

Niti me onda nije odurjavala, kad sam ju zagutil. Samo jedna kaplja krvi izišla joj iz vustah, koja mi je pala na ruku. — Vi dobro znate kam? — i to sam istom vu jutro opazil, kad se je već posušila.

To su pruski saniteti, svetiljkami na kolec nateknjeni.

Okolo šume je bil boj najjaksi. Tvdokorno ju je branil jeden austrijanski regiment, pruski granati su ga prek preorali; med potrganim svržjem i opadanim granjem, širom leže okljažčena krvava trupla.

Austrijance su iztinuli iz šume. A za tim su med pruske granatnike strēljali raketnimi kugljami. Za svakim hitcom je stotina i stotina željeznih komadičkov kosilo med napadači.

Tam su vnogo posla imeli saniteti. Sve se popikavaju od truda i velikoga napora. Mučoč idu pred njimi kčnik. Pri svakom malom humku se prigibaju. I tu i tam javče nastreljeni čovek.

Vu kojem još ina malo života, onoga podignu i postave ga na nosiljke; a drugi tam ostanu do jutra dneva; nedonese njim nigdo mrtvečka nosila, tam je zakopaju, gde im je zemlja k v popila.

Ljudi! ljudi! povikne Gjure još zadnjom svojom svogom.

Najdeju je. Lčnik kimajuč glavom, da Gjuru postaviti na krvavu ponjavu.

Najte siromaku zatajiti sve ufanje. Nu težko, da bude kad k njega čovek.

(Drugiput dalje).

Prirredil:

Podravec

Prez vsake ju přečke jesmo pokopali. Stanuval sam na ladanjskom dvoreu, gdo bi i tam pregledaval? Nije imala ona niti rodbine, niti zagovoriteljov, koji bi za nju pitali, ter hotomice jesam zakesnil sa o-smrtnicami, da mi tak znanci nedoju vu pravo vréme.

Kad sam se iz grobja povrnul, nisam čutil vu sčtu niti najmenjši terh Bil sam nemilosrdnen proti njoj, ali je to i zaslužila. Nisam ju odurjavaj; znal sam ju zaboraviti. Nisam mislil na nju. Nigdo nije nigdar počinil ubojstvo s menjom griznjom dušnoga spoznanja, nego ja.

Prav kad sam došel dimo, vozila se tam i vi e putih napomenuta grofica. Mojim nastojanjem i ona je zakesnila na sprevod, i kak se moglo opaziti, bila je zato i srdita. Strah, sažaljenje, bol ili neznam kaj je njoj znelo tak rēči, de nisam niti razmel, kaj je govorila, da me oba trivi.

Nisam niti poslušal batrivljive joj rēči. Niti mi je potrebno bilo batrivenja. Nisam bil žalosten.

Nazadnje me je zaufano prijela za ruku, ter na pol šeptajuča rekla mi je, da mi je prisiljena povedati jednu tajnu, ali se u'a, da kakti kavalir nebudem njezino zaufanost zlorabil. Ona je dala mojoj ženi paklec listov, da ih čuva, ar ih po njihov naravi nije mogla domaj držati, ter me prosila, da joj ove liste predam.

Ja sam očutil, da mi je dva tri puta ledena groza preletela po tēlu. Hladno sam ju zapital, kaj je bilo vu tih listi? Grofica se je osupnula na to pitanje i odgovorila srdito:

Gospone, vaša žena bila je velikodušneša, ar kad je prevzela čuvanje listov, nije pitala, kaj je vu njih, dapače zadala mi je pošenu rēč, da neče vu nje zaluknuti, ter znam za sigurno, da nije nigdar toga včnila, ar je bila plemenita du'a, koja bi se sama pred sobom sramovala, da zadanu rēč tajno pogazi.

Dobro je, rekel sem, nego po čem budem prepoznal taj paklec?

Prevezani su ružnim pantlekom sa srebrenimi stranli.

Budem ih poizkal. I s tim sam vzel klju e ter sam počel izkati toga pakleca, za kojega sam dobro znal gde je. Težkom mukom moral sam do njega dojtii.

Jeli je to? rekel sam davajuč ih grofici.

Je, je! Vidite, još su i ve tak zavezani, kak sam ih ja zavezala; vrēdna vaša tovarušica nikad ih nije razvezala pregledala.

Nisam se u'al vu nju vupreti oči, ar sam se bo'al, da bi iz njih prečtela, da sam ih ja razvezal, — i još nekaj drugo Vu kratkom sam se oproštil snjom i iz pričal sam se joj, samo da se morem od straniti.

Grofica sela si je vu kočiju i otišla je dimo imala je prav. Sirota imala je neotesanoga, razvuzdanoga tovaruša.

Da sam ja onakov bil, bil bi i ja zaslužil, da onak vu tovarušicu imam. Ah, ali moja žena bila je nedužna, angelska duša, koja je svojega tovaruša i onda ljubila, kad ju je vubil.

Nezmisljavam se više, kaj sam delal vu prvih vurah, samo to znam, da sam se, kad sam već počel pregledavati, da sam bil vu grufu, pred rakom moje tovarušice.

Tak nori sam još ne bil, da bi ju hotel prebuditi, ali sam joj ipak počel govoriti. Mislil sam, da me bude čula. Kak si me vu istinu negda ljubila, i kak me vu

istinu ljubis i poslje smrti, izkaži mi to milosrdnost, da mi se još za življenja osvetiš (da se nad menom fantiš).

Ne ostavi kaštigu za drugi svēt; kaštiguj me ovdi, muči me, vmori me. Ne! čekaj na me s fantiljivostju po lje smrti. Tak sam no o govoril nēmim ostankom, ter me je vu tem toga na jeden put pritisnul sen ili mortu omeđlovica. Samo to znam, da sam počel senjati.

Videl sam, kak se po mali odpira pokrivi pred menom ležeče rake, i kak se mrtvec, koji je vu njem ležal, po mali iz nje zdiše. Ja sam nēmo ležal pred rakom naslonivši glavu na njeni vugel.

Vusta mrtveca, na kojim se opažala kaplja krvi, bila su mokra. Po mali se prignula k meni odprla oči, kak zadnji put, kušnula mi ruku i kaplja krvi iz vust ostala je na njoj; s tim je zaklopila oči, legla si je na mrlzi vanjšoš i pokrivi se rake opet zaprl.

Za mali čas me o tra bol zbudila od sna, kak da me je škorpion vgrizel; hitro sam izišel vun, bilo je rano jutro, ter me nigdo nije opazil. Kaplje krvi nije bilo na ruki, niti kakvog znamenja boli, pak me ipak ondi tak grizlo, kak da bi se zajeda najljuteši gift.

Bol je prez prestana vsaki den bolje rasla. Gđa gđa sam i spal snjom, znajuči za bol. Nikomu se nisam tužil, i tak mi nebi nigdo veruval.

Vi ste bili svedok, kaj vse nisam pretrpel i kak je odlehnula bol po vsakoj operaciji, koje su odstranile ono mēsto na ruki, gde je kapla bila. Ali čim se rana zacelila, bol se ponovila; vezda me već po tretji put muči, i ja se već dalje nemrem joj suprot staviti.

Za jednu vuru budem vumrl. Jedino me batrivi ufanje, da mi bude, pokedob mi se na ovom svētu osvetila (fantila), na drugom svētu oprostila. Zahvaljujem Vam se za vsa dobročinstva, kaj ste mi ih izkazali. Bog Vam naj naplati.

* * *

Za nekoliko dnevoj čitali smo vu novinah, da se je N. N. jeden od najbogaše naše gospode, strelil. Nekoji su rekli: vu tugi za tovaru icom; koji su bili bolje vpučeni govorili su za zrok neizvračive rane; najspametneši pako su rekli: trpel je na monomaniji, ter je sebi samo predstavljaj ranu, koja ga je jako mučila, i koja nije bila za izvračiti.

(Konec).

Prevel:

Glđd Terencs.

KAJ JE NOVOGA?

Hajdukinja Mila.

Okručni sud vu Požarevcu obsudil je poznatu tolvajkinju Milu zaradi vngobrojnih razbojstvah (tolvarijah) na smrt, a prizivno je sudi te vu Belgradu potvrdilo osudu, koja je već i ovršena. Tolvajkinja Mila streljena je, prva žena vu Srbiji, koja je po pravomoćnoj osudi izgubila život. Kak god se je osuda hitro ovršila, tak je dugo trebalo, dok su Milu dobili vu sake pravice. Deset punih ljetah bila je ona strah i trepet severo izhodne Srbije. Ljeta 1881. vlada (kormanj) je prvi put čėnu dala na njezinu glavu (200 cekinov). Dve ljeti kesneče, mogej je već zaslužiti on, koji bi ju živu ili mrtvu vlovil, dvojrvtstu čėnu, a ljeta 1890. narašla je čėna na 1000 cekinov. Kaj se odvarnosti i prevzetnosti (držovitosti) tiče, težko se bude

našiel njoj jednaki, a kaj se tiče počinjenih strahotah, nebude njoj para. Kad bi se gdje razišel glas, da Mila svojimi pajdašii (tolvaj) dohadja, nastal je taki strah i trepet. Ljudi su znali pobeći u cirkvu i molili su se, ili su pak brusili oružje, da bi mogli bili vpuštiti se u borbu s tolvaji, kojim je Mila zapovedala. Prvi zločin počinila je ona umorstvom nekakvog Stankovića izker rumunjske međe (granice) početkom ljeta 1881. Od onda čulo se je vsako ljeto za više spodobnih delah. A ta žena, koja je tuđu krv prelivala kakti vodu, postala je na koncu aldov svoje ljubavi. Ljubovnik (šoc) bil joj je tolvaj (hajduk) njezinoga šerega, imenom Petrovič. Pređ više mesecih zbetežal je Petrovič težko ter su ga poleg rumnjske granice donesli u jednu špilju (pačinu), gde ga je Mila dvorila tolikom njegom i ljubavjum, kak to samo more najbolša žena. Akoprem je bila upozorena (pazljiva učinjena) da oblasti znadu za njezino boravišće ter imala zadosta vremena da pobegne, ipak nije hotela ostaviti ni pod živu glavu svoga težko betežnoga ljubovnika (šoca), već je voljila, da ju onđi pri njegovom ležšću po ljutoj borbi vloviju. Vu toj borbi ona je strelila dva žandare. Nigdar drugač kak v mužkar-skoj opravi, oružana puškom, pštoljami i jataganom poduzimale je Mila sa svojimi hajduki (tolvaji) harcuvanje. Streljala je i trelila izvratne, nije nigdar salila. Poleg toga bila je ljeps, mlada i vilijskog stasa (statute, t'š'a). Pri sudu vu Požarevcu branila se je govorum dvē vure, a gđa su joj preglasili osudu (sentenciju), nije niti s očmi megnula. Kvar, da je ova junačka žena poginula za ovak neplemenite čine!

Nesreća,

Tresnul se je 21-ga o. m. vu Čakovcu večer ob 10 vuri iz stajeskok došavši vlak vu zagorski vlak. Mašina i tri wagoni su se pokvarili i razdrobili. Velika sreća, da nije nigdo življenje zgubil vu toj nesreći.

Skandal vu cirkvi.

Vu torontalskoj občini Srbski Čenij změšal je pred par dnevi nekakov Vasa Tiriti vu tamošnjoj pravoslavnoj (vlaškoj) cirkvi mešu služenje i zdavanje. Tiriti došel je pijan vu cirkvu ter je pod služenjem meše počel popevati grde pesme. Kad ga je vlaški pop Godjanski opomenul na mir, priskočil je taj izgrednik k popi, pograbil ga za požirak, ter ga počel gutiti. Nazočni komaj su oslobodili popu i odtirali pijauca.

Primašu Vaszariju

Primašu Vaszariju podeljeno je previšnjim rešenjem od 11 novembra dostojanstvo pravog tajnog savjetnika, ter je on kakti takov na 16 novembra položil vu ruke Njegovega Veličinstva zakletvu.

Zima vu Rusiji.

Iz Astrahana istigle, su koje javljaju, da je onde pala ziva na — 10 gradušov B. izpod ledišta, ter je zaradi toga prestal ves promet na Volgi i Kaspijskom morju. Prek 1500 barkah, sa 6000 ribarah (halasov) moralo je na vrat na nos ostaviti ribarenje (halasenje), a nakoliko ih je od leda i nas-tradalo.

Povodnja vu Lisabonu.

Teške povodnje, koje su nezdvajna anešle čelu Španjolsku, vezda su se obnovile vu Portugalskoj. Vu noći od nedelje na pon-delje počel je nad Lisabonom padati toliki

dežd, da je za jednu vuru poplavlil vse nižeše dele (strani) varaša. Do jutro bilo je 6000 hižah pod vodom, a dežlij je podjeuo padal do 11 vur pred pođdan. Još na večer morali su se po varašu voziti vu ladjah i činuh. Kvar je strahovito veliki.

Kardinalski sbor.

Zaradi smrti kardinala Bernardoua opal, tojest pomenjšal se je sveti sbor na 59 li-cah: tak nizki broj, kak ga je već 20 ljet ni imel. Vezja je 11 meštah prazno. Bernadona je sedmi kardinal, koj je ovoga ljeta vumrl, — 75-ti za vlade Leona XIII. vez-dašnjega pape.

Vu Aradu iznadjen zrakoplov (luftbalon).

Nekakov penzioni ani činovnik vu Aradu, koga pozna vsa tamošnja inteligencija, zapilil si je vu glavu, da je znašel zračnu ladju, koja se da po volji kretati. Ovaj svoj kušt objavil je načelniku i vsm predstojnikom ondesnjih oblastih, ter uređnič vsm novinah. Pak ih je za 10-ga novembra ob 1 vuri po pođdan pozval na senokošu čisto poleg tvr-djave (festung), gde bude obavil prvu svoju probu. S prvincu su ljudi mislili, da se je negdo samo nasalil, no po glasih pri samom podpisanomu, doznali su, da je njegov poziv istinit. Tak je došlo, da se je ustanovljenog dueva skup zišlo na opredeljeno mēstu vno-zina ljudstva; koje je radoznalo očekuvalo, kai se bude pripetilo. Na senokoši pred festungom bil je napravljen šator, iz kojega je gđaša porinul nosa ov glesoviti iznašatelj. Kad mu se je činilo odgovno vreme, izišel je vun s četiri velika krila od gusejih perah. Dva je krila pričvrstil na lopaticice, a dva na ruke. Još je poleg toga vzel vu desnu ruku veliko ambrello za sunce ter je tak splazil na festungska vrata. Tu si je svezal ambrello na pleća i onda je odvažno (kuražno) sko-čil vu šancv. Njegovo letenje izravno ga je dopejaljo vu grabu, iz koje su ga mogli sa-mo pomoćjum dugih dročev vun zvleći. Na sreću nije se težko ozledil (ranil), već si je jedino razbil nosa. Iznašatelj bil je i potli te probe dobre vóje ter je pripovedal, da je pri probi samo na jednu maleukost zabo-ravil, ali ju bude pri drugi probi već upo-trebil. Tomu vučnomu iznašatelju dali su nazočni navuka, da pri sljedeći probi naj ostavi svojega nosa domaj.

Nesreća na zeljeznici.

Na bahhofu vu Pontagulleri, 23 kilo-metra od Rima, srazili su se vu subotu šnelcug, polazeći iz Rima vu Turin, sa osobnim cugom, dolazećim iz Genove vu Rim. Jeden soldat i tri zeljeznički činovnici ostali su mrtvi, dočim je više osobah ranjeno. Vu Rimu nastal je vu prvi čas, kad je stigla staféta o toj nesreći strahoviti strah. Na li-ce m-sta išel je orsački podtajnik s poseb-nim osobljem. Veli se, da vlakovodja (ma-šinfirer) nije videl signala.

Berlinska megl.

Dueva 13. novembra na večer zavila obstrla je varaša Berlin takova megl, kakva se drugač navadno pokaž: samo vu Londonn. Megla je potrajala od v.čera od seste vure do drugog jutra 8 vure, te se je za to vrē-me koliko je poznato, pripetil 21 sraz vsa-kojačkih kolah, od česa je više osobah usmr-čeno i više ih težko ranjeno. Tri zeljeznički tešaki, koji su delali na štreki, nisu mogli videti cuga, pak ih je mršava zlobila.

Vračenje rak-rane.

Poznato je, da se krakovski profesor

dr. Adamkivič lahadj vu Beču, gde svojim vrčtvom vrači rak ranu. On je doktorskom družtvu dopejal jednoga betežnika, za koga je dokazoval, da mu se je staljš znamenito pobolšal. Profesori Billroth, Dittl i Kapoši isjavili su medtemtoga suglasno, da tu nejma pobolšice. Adamkivič bude nastavil svoje probe.

Atentat na zeljezniki cug.

Iz Čikago javljaju: Zeljezniki cug, koji je o polnoći odovud odišel, bil je ob 1 vuri vu jutro 23 milje od Milwaukee od razbojnikov napađnut i orobljen. Do 100 je-zer dolarov vrēnosti odnesli su razbojniki.

Poziv I

Vu nedelju, 6-ga decembra po sv. meši bude gosp. baron Knezevich Viktor vu štri-govskoj državnoj školi predavanje držal o trsnim betegu (filloxeri), na koje se post puk i gospodari ovdi pozove! Preporučamo vsm bližnjim stanovnikom Štrigove ovo predavanje vu pažnju!

Profesor doktor Robert Koch.

Profesor doktor Robert Koch vu Ber-linu neima baš vnogo sreća. Najprije mu se je izjalovil njegov tuberkolin, a vezda jav-ljaju, da je kod bunkovue hie Hirsfeld i Wolf izgubil 300 jezer marakah.

Izgorela banka stotinka.

Iz Temišvara javljaju: Pri turskom na-slovnom konzulu J.žefu Švimeru sležbujuća služinja (dekla), počinila je više menjšh kradjah. Pred par dnevoj hotela je vkrasti svojoj gospi iz ručne kase jeden forint, ali je vu naglosti pograbila stotinjaču banjku. Vu isti čas začula je korake ter skrila ban-ku vu pepelu pri zakurenjoj peči. Kad su kradju odkrili i taticu pozvali na račun, pokazala je mesto, kam je stotinjarku skrila — ali jaj, ova je medtim toga izgorela.

Zemljištni posjed nekojih biskupijah.

Povođom popunjenja magjarskih nadbi-kupskih stolicah vu Estergomu i Kaloci, pribićili su nekaji magjarski listi, (novine) izkaz o zemljištnom posjedu obedvih ovih nadbiskupijah ter su tomu prispođ bno nave-li i posjed zagrebečke nadbiskupije te veli-likovaradinske biskupije. Preporučajuć istim novinam podpuno odgovornost za izpravnost brojkah, naveli budemo ih i mi, da vide na-ši čitatelji, kaj posjeduju ove četiri dieceze.

Estergomska nadbiskupija poseduje 24252 rali (mekote) zemljišć, koje nosi po kata-stralnoj premerbi čistij dohodek ua ljeto 243.456 forinti, — a reprezentira kapitalnu vrēnost od 5.976 30) forinti. Po hektaru nosi 5 for 80 kr.

Kalčka nadbiskupija poseduje više zem-ljišta, ali s menjšim dohodkom, najmre 52.904 hektara (30 684 mekote), koji nose 231.096 forinti na ljeto a reprezentiraju vrēnost od 5.750.000 forinti. Po hektaru iznosi dohodek 4 for. 30 kr.

Zagrebečka nadbiskupija ima samo 12.595 hektara (7.805 mekot), zemljišta, 94 395 forinti čistog dohodka po katastralnoj precem-bi, odnosno 2 359.000 forinti glavnične vrēnosti. Po hektaru iznosi dohodek blizu 8 forinti.

Najreki zemljištni posjed vu Magjarskoj ima biskupija veliko varadinska, najmre 107.575 hektara (67.193 mekote) ania v.še nego skupa vsa tri gori spomenute nadbiš-

npije. Kolik joj je prihod, nospominje se, no da je samo po 4 for. od hektara, iznosil bi 430. 300 for. a glavnična je vrédnost 10.757.500 forinti.

Naravno je, da se more povoljnijm gospodarstvom god šajji prihodi i povekšati.

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

Drvo. — A fa.

II.

Dalje. — Tovább.

— Kora mladih drevah je gladka i mehka. A fiatal fák héja sima és puha. — Nekoja dreva tečni sad rodiju. Némely fák izletes gyümölcsöt teremnek.

— O a dreva sadovna dreva zavemo. Ezeket a fákat gyümölcsfáknak nevezük. — Vu šumi je i vuogo drugoga drevja.

Az erdőben sok más fa van. Tam je: hrast, bukva, lipa, javor, breza, topol, jaleša, vrba i bor.

Ott van: a tölgy, bükk, hárs, javor, nyír, topoly, juhar, fűz és fenyő.

— Ove za šumska dréva zoveju. Ezeket erdei fáknak nevezik. — Šumska dreva po-ečeju i kuriju s njimi.

Az erdei fákat kivágják és fűtenek velük. — Iz šumskih drevah delaju krov hištalah i škednjah; meline moste.

Az erdei fából készítik a házak, istállók és pajták tetejét; malmokat. és hidakat. — Iz šumskih drevih delaju pohižtva, noge, deske, kolje, stupe.

Az erdei fából készitenek butorokat, dongákat, deszkákat, karókat, cszlopokat. — Šumsko drevje sa sekirami poseduju. Az erdei fákat fejszével vágják le.

— Velika dréva s žigami prerezaju. A nagy fákat fűrészszel metszik le. — Iz nekjih drévih kopanje i korite delaju.

Némely fából válukat és teknőket csinálnak. — Korito redovito cigani delaju. Teknót redesen cigányok csinálnak.

— Svrže ljudi na licitaciji pokupu u. Az ágakat az emberek licitáczió megveszik. — Onda pak dimo voziju i pokurlju.

Aztán meg haza szállítják és elfűtik. — Šuma je vu letu jako lopa. Az erdő nyáron igen szép. — Vu letu vu rjoj ptice lepo poče vaju.

Nyáron benne a madarak szépen énekelnek. — V jesen ljudi vu šumi listje zubaciju. — Őzszel az emberek az erdőben levelest gereblyéznek.

— Listje drévah je dobro za nastilj, prem pri nas vu Medjimurju. gde ljudi malo slame imaju. A fák levele jó alomnak kívált nálunk Muraközben, ahol az embereknek kevés szalmájuk van.

Nekaj za kratak čas.

I.

Sironašen ali vesel mladić nasmije se glasno, kada je došiel na večer dimo, opaziv, kak jelen tat vu kmici preiskava njegovu sobu.

Tat ga začudjeno zapita, zakaj se smeje? — Kak se nebi smejal, kada bi vi radi po noći našli vu mojoj sobi ono, česa ja nemrem niti po danu najti.

II.

Jeden človek na sejmu zavikne: — Ljudi! ja znam za vas svakoga, kaj koji misli. Ljudi tihi postaneju a nekoji pak poviknu: — No pa poveč, kaj mi mislimo?

Vi mislite, kak bi drago prodali, pak fal kupili.

Na to vudri čeli sejem vu směh, makar je on i istinu rekel.

III.

„Kak ste vi, nesrećnik, do toga došli, da ste svoju čast, svoju slobodu i čeli svoj život tak lahko zaigrali, da ste svojemu tuž telju onih trideset krajcarah iz kasse vkrali?“

Obtuženik: Ej, kaj bum si, gospon sudec! kada nije vu njoj više bilo!

IV.

Čizmar je svojega inoša poslal, da mu kupi jabuke. Vračajuć se dimo iz piaca, govori vu sebi:

Ako pojedem jednu jabuku, dobil bum batinu, jer sem ju pojel; ako nepojedem, dobil budem batinu, jer mi majstor nebude hotel veruvati, da nisem jel; zato sigurno je sigurno! (Zagrizne jabuku).

V.

Kaj ti je prijatelj, da si tak tužen? — zapita susedi suseda.

Ovdi je! glej! — reče on — včera sam se dal fotografirati, a deneš mi fotograf donese slike, — izgledam na njih baš kak vol.

Naj se srditi — odgovori mu sused — i neviš, ča te je dobro pogodio!

VI.

Došel je jeden par k plebanušu na navuk; kak je vre to vu navadi, kada se gdo ževiti hoče. — Plebanuš ovak počme govorniti k njim:

— „Vi zelite — dragi moji, stupiti vu sveti hižni zakon; nego jeli ste se dovoljno pripravili na tej, tak sveti stalis?“

— „Je — prosimo jih gospon otec duhovni, odgovori zaručnik! Zaktali smo svinju, vola i deset par peradi, izpekli smo dvadelet hlebov, pripravili 10 veier vina; a to mislimo, da bude dosta.“

VII.

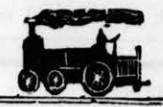
Japa! premisli samo, kak je to zabavno! Nisam napravil svoju zadaču!

Pak kaj je vu tom zabavnoga? Pomisli si samo, — odgovori dijak — kak bu se srdil gospon navučtelj!

»The Gresham»

Pri »The Gresham» zvanom londonskom družtvu (vu Čakovcu je upravičtvo pri Graneru stacnaru), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoče život osi-

gurati, 50 letu veku ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče pa dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute družtvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 let, njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i dech osigurati. Ovo družtvo na svoje glavno upravičtvo vu Budapeštu.

VASUTI MENETREND CSAKTOBNYÁN.

Indul	Napszaka	Óra	Féreg	Gyors-pósta és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv. postav.
"	Délben	11	39	"
"	Éjjel	10	07	"
Pragerhof felé	Reggel	6	22	"
"	Délután	4	15	"
"	Éjjel	1	17	gyorsv. vegyesv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	"
"	Délután	4	20	"
Varazsdig	Este	10	17	"
"	Délben	11	44	"
Egerszeg felé:	Reggel	5	33	"
"	Délben	12	03	"
Érkeztek				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
"	Délután	4	01	"
"	Éjjel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	"
"	Délben	11	29	postav.
"	Éjjel	9	55	"
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
"	Déléltől	11	17	"
"	Délután	3	59	"
"	Este	9	30	"
Egerszeg felől	Délután	3	41	"
"	Este	9	49	"

NYILTTÉR.*

Báli selyem szövetekek CO krtól fel egész 6.35 krig méterenkint (mintegy 300 különböző színben és mintázattal részletenkint és végenkint vám és póstatdíjmentesen küld Henneberg G.(cs. és kir. udvari szállító) gyári raktára Zürichben. Minták megrendelésre azonnal küldetnek. Levelekre Svájczba 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közölttekért felelőssége nem vállal a szerkesztő.

Cena žitka Gabona árák.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt kr.	
Buza	Pšenica	10	-
Zab	Zob	6	-
Rozs	Hrž	9	50
Kukoricza	Kuruza	6	-
Árpa	Ječmen	6	-
Fehér bab	Grah beli	7	25
Sárga "	" žuti	7	50
Vegyes "	" změšan	6	-

Buda 22-ga novembra 1891. 40 1 6 2 8 62

ODGOVORNI UREDNIK: MARGITAI JOZSEF

Glavni suradnik: GLADFERENCZ.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedőr
szűlést csúsz, közsévény, tagzág-
gátás stb. ellen legjobban ajánljának
a t. cz. községség figyelmebe. Egy üveg
ára 40 és 70 kr., és a legtöbb gyógy-
szertárban kapható.

Csak horgonynyal valódi!

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél
fogva legelőcsőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába
lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja.
Hiteles forrásokból származó értesüléseinek
gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatai-
nak változatossága, kitűnősége, a különböző
olvasmányok gazdag tárháza tették az
„Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési
tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett
tárgyalagos hű tudósítást egyedül az „Egyet-
értés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi
tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s
gazdaközönség nem szorul többé idegen
nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” keres-
kedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével
s alaposságával ma már nem versenyezhet
más lap. A kereskedő, az iparos s a mező-
gazda megtalálja mindat, amire szüksége
van. Változatosan szerkesztett tárczájában
annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap
sem. Két-három regényt közöl egyszerre,
ugy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi
regényt, részint eredetit, részint a külföldi
legjelesebb termékeket jó magyarságu fordí-
tásban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A
ki olvasni valót keres és a világ folyásáról
gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen
elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési
ára egy hóra 1 frt 80 kr. negyedévre 5 frt
s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az
„Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők.
Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra
egy hélig ingyen és bérmentve küld.

33-52 824

5260/tk : 891.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróság mint telek-
könyvi hatóság közhíré teszi, hogy Novák
Ményhért letenyei lakosnak, — Pintárics
György hodosáni lakos elleni végrehajtási
ügyében 254 frt 33. kr. tőke, ennek 1873
január 21-től folyó 8 „/” kamatai, 41 frt 12
kr. előbbi, 3 frt 95 kr. végrehajtás kérel-
mi s ez uttal 16 frt 30 krban megállapított
költségeknek behajtása céljából a nagy-
kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir.
jbróság) területén fekvő, a hodosáni 52-ik
sztkvben A I 44. hrsz. s. foglalt ház,
udvar és kertből Pintárics György (nős Zár-
rávecz Máriaival) nevére álló egynegyed rész-
beni jutalék s tartozéka 169 frt; a hodosáni
1126-ik sztkvben A 1-5. sor sz. a.
foglalt, ugyanannak neven álló ingatlanok
362 frt, a gorcsánai 651-ik sztkvben A 1
4566 hrsz a. foglalt ingatlanból ugyanannak
néven álló egykettő rész jutalék 27 frt, és
végül az alsó-királyveczi 312-ik sztkvben
A 1-4 sor sz. a: foglalt ingatlanok 95
frt bcsárban — még pedig a hodosániak

1891. évi december 23-án d. e. 10 órákor

a gorcsánaiak ugyanez nap d. u. 2. órákor és
az alsó-királyvecziak u. a. nap d. u. 4

órákor a községi bírák lakásán Málits
János letenyei lakos felperesi ügyvéd vagy
helyettese közbenjöttével megtartandó nyil-
ványos árverésen el fognak adni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár
10 százalékát készpénzben avagy óvadékké-
pez értékpapírban a kiküldött kezéhez le-
tenni. Vevő köteles a vételát 3 egyenlő
részletben, még pedig az első az árverés
jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap a.

a másodikat u. a. 60 nap a. a harmadikat
u. a. 90 nap a. minden egyes részlet után
az árverés napjától számítandó 6 százalékos
kamatokkal együtt az árverési feltételekben
meghatározott helyen és módozatok szerint
lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsátásával
egyidejűleg megállapított árverési feltételek
a perlaki kir. járásbíróság tklvi osztályánál
és Hodosán, Murecsány és Murakirály köz-
ség előjáróságánál megtekinthetők.

Perlakon, 1891. október 3-án. 927

Feltűnést keltő újdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintazni
és szabni a cs. k. kir. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb
női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért és szabásért jótállunk.
Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

ezélszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal lányok részére is.

Az egész készülék ára magyarzatokkal együtt minden nyelvben csak 3 frt. — Szél-
küldés naponta készér utánvétellel, 3 frt 20 kr. előleges beküldése mellett a készülék bér-
mentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulírott szabadalom tulajdonosoknál:
KELETY és ROTHMAN, Bécs

II., UNTERE DONAUSTRASSE 49.

928 1-12

Főraktár Magyarhon részére Budapestén GOTTLIEB VILMOS-nál Andrassy-ut 49. sz. alatt.

KORREKTIV. Erdős, nélkülözhetlen já-
tek a hosszú téli estékre. A korrektív csak
akkor valódi, ha a gyári jelvényével, a hor-
gonynyal el van látva.

Ezer meg ezer szülő dicserőleg ál-
merte a híres

Horgony-Köépitőszekrények

nagy nevelési értékét, jobb játék nem
létezik gyermekek és felnőttek számára.
Részletesebbletekről valamint a „Kör-
rejtélyről” képes ábrákunkban ta-
lálni, melyet minden szülőnek meg
kellene rendelni, hogy kellő időben gyer-
mekeik számára igazán alkalmas karácso-
nyai ajándékok kiválaszthatnak és megrendel-
hetnek. Az ábrák ingyen és bérmentesen küldetnek szét. Minden
köépitőszekrény a „Horgony” jelvény nélkül közönségs és kiegészítésre
nem alkalmas utánzások, emélfogva mindig

Richter féle Horgony-Köépitőszekrény
kérendő és csak ilyen fogadandó el. — Minden finom játékeszer-kereske-
reskedésben 35 forint 5 fértig és fejjelb kaphatók.
Richter F. Ad. és társa, első oszt. magy. csász. és kir. szabad.
köépitőszekrénygyár.
Bécs I Nibelungengasse 4. Oltén, Rotterdam, London, E. C.,
New-York 310 Broadway.

MAGAS JUTALÉKOT
biztos fizetést,
előteget

adok bárkinek, ki sorsjegyek
és sorsjegykönyvecskék részletei-
re való elküldésével f. glalozzik.

Fuchs H.
váltóüzlete

Budapest, Deák-Ferencz utca 12.
398 8-10

Hirdetmény.

ZALA-UJVÁR község előjárósága által közhírré létezik, hogy az
államkincstártól kibérelt bormerési jogilleték beszedése 1892. és
1893. évre

nyilvános árverés útján

Zala-Ujvár község házánál

1891. évi december hó 6-án d. u. 3 órákor

bérbe adatni fog,

melyre a vállalkozók tisztelettel meghivatnak.

Az árverési feltételek a csáktornyai külfarai irodában megtekinthetők.

Kelt Zala-Ujváron, 1891. évi november hó 15 én.

Haba István,
körjegyző.

929 1-1

Pintárics György,
bíró.